

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. K.**, bývajúcej v R., proti žalovanému **J. Ď.**, podnikajúcemu pod obchodným menom E., so sídlom v L., IČO: X., bývajúcemu v L., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. M. K., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., **o zaplatenie 2 306,51 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9 C 113/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2012 sp. zn. 14 Co 414/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 31. mája 2010 č.k. 9 C 113/2005-526 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 949,25 € titulom bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka), ktoré získal na jej úkor užívaním nehnuteľností v jej podielovom spoluvlastníctve. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni priznal tiež príslušenstvo prisúdenej sumy – 6% ročný úrok z omeškania od 10. júna 2005 do zaplatenia (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a § 151 ods. 7 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie obaja účastníci konania. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 22. marca 2011 sp. zn. 14 Co 178/2010 napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 1 667,66 € so 6%

ročným úrokom z omeškania počnúc 10. júnom 2005 do zaplattenia; vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodol tiež o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) uznesením zo 6. decembra 2011 sp. zn. 3 Cdo 94/2011: I. odmietol dovolanie v časti smerujúcej proti výroku rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2011 sp. zn. 14 Co 178/2010, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Lučenec z 31. mája 2010 č.k. 9 C 113/2005-526 zmenený tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 949,25 € so 6% ročným úrokom z omeškania počnúc 10. júnom 2005 do zaplattenia, II. zrušil výrok rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2011 sp. zn. 14 Co 178/2010, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Lučenec z 31. mája 2010 č.k. 9 C 113/2005-526 zmenený tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu od 949,25 € do 1 667,66 € so 6% ročným úrokom z omeškania počnúc 10. júnom 2005 do zaplattenia; uvedený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil tiež vo výroku o trovách konania, III. vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 28. februára 2012 sp. zn. 14 Co 414/2011 rozsudok Okresného súdu Lučenec z 31. mája 2010 č.k. 9 C 113/2005-526 vo výroku, ktorým žalobu zamietol nad sumu 949,25 € so 6% ročným úrokom z omeškania počnúc 10. júnom 2005 do zaplattenia, zmenil tak, že: a/ žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 359,20 € so 6% ročným úrokom z omeškania počnúc 10. júnom 2005 do zaplattenia, b/ vo zvyšku žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Rozhodol tiež, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol prvostupňový rozsudok zmenený tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni (nad rámec toho, čo jej prisúdil už súd prvého stupňa) 359,20 € s príslušenstvom, podal žalovaný dovolanie. Podľa jeho názoru sa odvolací súd dôsledne neriadil právnymi názormi vyplývajúcimi zo zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu vydaného v tejto právnej veci, nenáležitým spôsobom interpretoval závery prijaté dovolacím súdom, po vrátení veci dovolacím súdom nesprávne ustálil predmet ďalšieho konania, svoje rozhodnutie nepodložil úplným zistením rozhodujúcich skutočností, vydal „opätovne“ nepreskúmateľné rozhodnutie a vec nesprávne právne posúdil. Z týchto dôvodov

žiadal, aby dovolací súd napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu zrušil a vec aby v rozsahu zrušenia vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania žalovaného vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Rovnako vychádzal z ustanovení § 57 ods. 2 a 3 O.s.p., v zmysle ktorých lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Zo spisu vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2012 sp. zn. 14 Co 414/2011 bol žalobkyni doručovaný poštou na adresu advokátky, ktorá ju zastupovala (doručenka založená na č.l. 611 spisu preukazuje doručenie 2. marca 2012). Aj žalovanému bol tento rozsudok doručovaný poštou (doručenka založená na č.l. 611 spisu preukazuje doručenie tejto zásielky do vlastných rúk žalovaného 3. marca 2012).

V nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia treba vychádzať z toho, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 3. marca 2012, kedy napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.) a jej koniec pripadol na 3. apríla 2012 (utorok, ktorý bol riadnym pracovným dňom). Pokiaľ žalovaný, ako to vyplýva z podacej pečiatky na obálke odovzdanej pošte na doručenie prvostupňovému súdu (č.l. 621a spisu), podal dovolanie 5. apríla 2012, urobil tak po uplynutí lehoty na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.).

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalovaného odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa dovolaním z hľadiska jeho procesnej prípustnosti a opodstatnenosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalobkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na priznanie tejto náhrady (243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. júna 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková